

bestatte til Staten Aktieselskaber i al Almindelighed, men da jeg er af den Mening, at Skat paa Aktieselskaber i alt væsentligt kun er en ny Skat for Befolkningen og i Grunden ikke vil komme til at ramme selve disse Aktieselskaber, skal jeg lige saa lidt ved denne som ved andre Lejligheder erklære mig for nogen Modstander af Selskabsbestatningen. Allerede for tre Aar siden har jeg dog i en Mindretalsbetænkning henledet Opmærksomheden paa det af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hammerich) fremhævede Forhold, at f. Eks. den udenlandske Fragtfort og de Virksomheder, som danske Aktieselskaber drive i Udlandet, kunne komme til at staa paa en saadan Maade over for deres Konkurrenter, at de kunne komme til kort i Konkurrencen, fordi der er paalagt dem Kommuneskatter og Statskatter i Hjemlandet, som de paagældende udenlandske Konkurrenter ofte ville være fritagne for i deres Hjemland. Dette har jeg gjort opmærksom paa, men med denne Undtagelse tror jeg i det hele taget, at Skat paa Aktieselskaber er Skat paa Befolkningen, og saa længe det ikke er gaaet op for Befolkningen, at det er saaledes, vil man altsaa kunne lade Aktieselskaberne betale. Det er jo blevet et Slags Stikord her til Lands, at Aktieselskaber skulle betale saa meget som muligt, men jeg tror, at det ikke vil være længe, inden Befolkningen kommer til Erkendelse af, at det i de aller fleste Tilfælde er den selv, som kommer til at betale. Der kunde for øvrigt være en anden Anledning til ikke at medtage Selskaber i denne Lov. Det er nemlig givet, at det gamle Spørgsmaal om Fritagelse for Forbrugsforeninger, Andelskabsforeninger o. s. v. vil komme op igen ved Inddragningen. Hvis man i det hele taget udelod Selskaber af Bestatningen, vilde man ikke saa dette gamle Strids- emne op igen. Dette er jo ganske særlig for Andelskabsforeninger ikke saa lidet prekært, fordi der jo slet ikke kan være nogen Tvivl om, at hvilket som helst Andelskabsforening, saaledes at hvilket som helst Andelskabsforening maa komme ind under Statsbestatning og Kommunalbestatning i Modsetning til visse Forbrugsforeninger, som naturligvis ikke ere næringsdrivende. Andelskabsforeninger derimod sælge deres Varer til alle og enhver og ere derfor absolut næringsdrivende og kunne ikke fritages, naar der i det hele taget skal være Tale om at belægge enhver- søgende Selskaber med Skat. Ved i det hele at udelade Spørgsmaalet om Selskabers Bestatning af denne Lov vilde man have undgaaet at komme ind paa dette Spørgsmaal, hvad nu ikke vil undgaas. Men paa dette Tidspunkt i øvrigt skal jeg altsaa indskrænke

mig til at udtale min Tilfredshed med, at det i alt Fald ikke blot er de danske Selskaber, som skulle betale. — At Livrente ikke skal bestattes som Indtægt, mærker jeg mig ogsaa med Tilfredshed af den højtærede Ministres Udtalelse; jeg haaber ogsaa, at man vil komme til Erkendelse af det henfigts- mæssige i — i alt Fald for nogen Del — at fritage Livsforfæringspræmier, saavel tvungne som frivillige, for at belægges med Indkomststat, saaledes at det Beløb, som betales for Livsforfærings, tør fradrages i det Beløb, af hvilket man svarer Skat.

Hvad den højtærede Indenrigsministers Udtalelser angaar, skal jeg først bemærke, at jeg altsaa ikke kunde saa nogen Udtalelse fra ham om, at der ikke under den ny Ordning vil kunne komme til at foreligge Eksempler paa, at en Skatteborger i en Kommune, der ligner efter Formue og Lejlighed, vil kunne komme til at betale samme Skattebeløb eller endnu mere end tidligere og ved Siden deraf komme til at betale Stats-Indkomst- og Formuestat. Jeg slaar altsaa fast, at i denne Henseende er der ikke givet nogen Betryggelse i denne Lov, hvilket i og for sig gør det betænkeligt at stemme for den, set fra de kommunale Statteholders Synspunkt, som ikke ere i det Tilfælde at have det Hartkorn, hvorpaa Vættelsen skal finde Sted. — Naar den højtærede Minister siger, at man har fremsat det Spørgsmaal til ham, hvorfor han ikke samtidig har fremsat et Forslag til Reform af det kommunale Skattevæsen eller af den personlige Kommuneskat, er det mig ikke bekendt, at nogen anden har rettet et Spørgsmaal i den Retning til ham; det er muligt, at det er slet, uden at jeg har hørt det, men det Spørgsmaal, som jeg har rettet til den ærede Minister, gif ikke nær saa vidt. Det gif kun ud paa at spørge om, hvorfor han ikke i dette Lovforslag havde fremsat den enkelte Fordring, som har været fremsat i saa lang Tid i Lovforslaget om personlig Kommuneskat, og som er saa billig og rimelig, nemlig at der i hver Kommune, hvor man paaligner personlig Kommuneskat efter Formue og Lejlighed, skal eksistere en Skattevedtægt, i Henhold til hvilken der lignedes efter bestemte Regler, og at der, for saa vidt disse Regler ikke overholdes, skal være en Klagemyndighed, hvortil man kan indgive sine Besværinger. Dette kan virkelig ikke benævnes nogen Reform af den personlige Kommuneskat. Jeg er for mit Vedkommende paa det rene med, at man vil ikke stride til at affasse den Formue- og Lejlighedsstat, som man nu har, og jeg har henledet den højtærede Ministers Opmærksomhed paa de Udtalelser derom, som ere